

[Foged.]

disse områder går hen og beskatter folk, medmindre der også er rimelighed i det.

Niels Helyeg Petersen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale de ændringer i lov om særlig indkomstskat, som vedrører hædersgaver, dusører og belønninger. Vi finder, at ligestillingen i beskattningen af disse former for indkomster, eller hvad man skal kalde det, er rimelig; den tidligere ordning kunne give anledning til pinagtige og vanskelige afgrænsninger.

Den vigtigste ændring og den, som debatten også foreløbig har drejet sig om, er den, som ikke står i forslaget, men om hvilken socialdemokratiet allerede har fremsat et lovforslag, gående ud på, at reguleringen på anskaffelseessummen skulle nedsættes fra 40 til 20 pct. Ved en senere lejlighed bliver der mulighed for at diskutere dette spørgsmål mere indgående, men jeg skal da allerede nu sige, at det radikale venstre bifalder regeringens beslutning om at tage dette punkt ud af loven om særlig indkomstskat på dette tidspunkt.

Den socialdemokratiske ordfører ytrede overraskelse over, at det radikale venstre havde bifaldet, at denne bestemmelse blev taget ud af dette lovforslag. Der er ingen basis for denne overraskelse. Allerede under første behandling af den tidligere regerings forslag om en skærpelse af kapitalvindingsafgiften gav den radikale ordfører, hr. A. C. Normann, udtryk for store betænkeligheder ved denne ændring og pegede bl. a. på de problemer, der opstår, når virksomheder flytter ud fra en bykerne til omegnskommuner, f. eks. de problemer, der opstår vedrørende ejendomme, der eksproprieres, og de problemer, der opstår, når mennesker er nødsaget til at flytte til egne med højere jordpriser og ejendomspriser.

Den principielle svaghed ved kapitalvindingsafgiften er, at den ingen hindring er for jordprisstigningen. Den angriber et symptom, men ikke selve årsagerne. Den forudsætter netop, at der har været en forudgående betydelig gevinst ved salg af fast ejendom, og er således ikke direkte et led i en politik, der kan hindre, at jordprisstigningerne fortsætter. Den ændring, der sidst foretoges i kapitalvindingsloven, og hvorved man satte beskatningsprocenten op til det

dobbelte, hang jo netop sammen med de ændrede nedslagsregler eller reguleringsregler, som nu af socialdemokratiet foreslås ændret. Hvis man skal ændre på det ene, var det måske også rimeligt at ændre på det andet.

Det er vor principielle opfattelse, at en diskussion om kapitalvindingsafgiften hører hjemme som led i en samlet vurdering af, hvorledes knaphedsproblemet kan løses, hvorledes et større udbud af jord kan fremskaffes. Regeringen har bebudet nye jordlove til efteråret; en drøftelse af kapitalvindingsafgiften hører hjemme her. Det er nok rigtigt som hævdet, at kapitalvindingsafgiften er en skattelov, men det er ikke rigtigt, at den kun er en skattelov. Den har virkninger bl. a. på udbuddet af jord, og disse problemer må derfor, som også hævdet af det radikale venstre under første behandling af dette forslag i efteråret, behandles i sammenhæng. Det radikale venstre vil ikke afvise, at der i forbindelse med en drøftelse af en jordlovsreform kan blive behov for ændringer også i lov om særlig indkomstskat, for så vidt angår omsætningen af fast ejendom.

Ømann: Hvad hædersgaverne angår, kan jeg klare mig med en henvisning til den tilslutning, som vi gav til forslaget under behandlingen af det i oktober. Men det interessante er jo uægtelig, som det også tidligere er sagt her, den lille operation, som forslaget har været underkastet. Det indeholdt, sidst vi så det, en betydningsfuld, men dog moderat stramning af beskatningen af fortjenester ved ejendomsalg. Det skattefrie tillæg til anskaffelseessummen på 40 pct. var foreslået nedsat til 20 pct.

Se, hidtil har denne kapitalvindingsbeskatning jo ikke indbragt særlig mange penge, omkring et hundrede mill. kr. for skatteåret 1966-67, så vidt jeg erindrer, men den nævnte beskedne reform kunne måske nok have indbragt et par hundrede mill. kr., og netop i denne situation er det jo bemærkelsesværdigt, at dette forslag droppes. Der søges med lys og lygte efter beskatningsmuligheder, og man skulle da tro, at det, man kalder de arbejdsfri indkomster, var det område, det var mest naturligt at vælge fremfor andre. Der var